"Leidt de implementatie van het IRIS platform tot een betere kwaliteit van leven voor de palliatieve patiënt?"

Haio: VAN LANDEGHEM Charlotte , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: VAN POEL Mia

Context: De levensverwachtingen stijgen en we krijgen een steeds oudere bevolking. Op oudere leeftijd hebben mensen vaak verschillende aandoeningen en zal de nood aan palliatieve zorgen alleen maar toenemen. Een reden waarom patiënten soms geen gepaste zorg krijgen tijdens het levenseinde is een slechte communicatie tussen de hulpverleners onderling. Het palliatief zorgdossier ‘Iris’ is een platform dat alle relevante informatie over medische en psychosociale aspecten van de patiënt bevat. Het is toegankelijk voor alle zorgverleners die samenwerken rond dezelfde patiënt en bevat een dagboeksysteem dat communicatie onderling toelaat.

Onderzoeksvraag: De doelstelling van deze masterthesis is om te onderzoeken of zo’n digitaal communicatieplatform een betere kwaliteit van zorg voor palliatieve patiënten kan opleveren.

Methode: Het literatuuronderzoek zocht naar hoe de kwaliteit van zorg kan gemeten worden en welke instrumenten hiervoor bestaan. Hieruit werd een indicatorenset geselecteerd. Daarna werden de indicatoren gemeten in twee verschillende groepen, namelijk bij zorgverleners die gebruik hebben gemaakt van Iris bij de begeleiding van een palliatieve patiënt en bij een groep van zorgverleners die geen gebruik hebben gemaakt van Iris. De bekomen data werden geanalyseerd met SPSS en de indicatoren werden berekend. De resultaten van de data-analyse werden besproken tijdens een interview met acht zorgverleners die reeds ervaring hadden met Iris.

Resultaten: Kwaliteitsindicatoren kunnen een indicatie geven over de kwaliteit van zorg. Er werd een indicatorenset gekozen en na aanpassingen van deze set bleven er 14 indicatoren over; hierdoor werden enkel proces- en uitkomstindicatoren gemeten en werden enkel de perspectieven van de zorgverleners bevraagd. De data-analyse kon geen grote verschillen tussen beide groepen vaststellen. Eén indicator leverde wel een significant resultaat op, namelijk het bevragen van delirium werd vaker uitgevoerd in de groep Irisgebruikers. Tijdens de interviews kwam naar voren dat de meeste zorgverleners wel een groter verschil tussen beide groepen verwacht hadden.

Conclusie: Er kan aan de hand van dit onderzoek geen definitief besluit worden gegeven over de vraag of het gebruik van Iris de kwaliteit van zorg bij de palliatieve patiënt kan verbeteren of niet. Er kunnen wel enkele tendensen worden waargenomen. Er dient verder onderzoek te gebeuren met een grotere steekproef en een indicatorenset die ook de perspectieven van de patiënt en nabestaanden bevraagt. Een sterk voordeel van deze masterthesis is de ‘mixed-method’ methodologie. Uit de interviews kan men concluderen dat zorgverleners wel verwachten dat een palliatief zorgdossier zoals Iris een meerwaarde kan betekenen voor de kwaliteit van zorg. Iris heeft volgens hen een aantal grote sterktes.